

A close-up photograph of two dandelion seed heads against a dark background. The seed heads are illuminated from the side, creating a warm, golden glow and highlighting the intricate, feathery structure of the seeds. The stems are visible, extending downwards.

01

2021

30 éves
az internátus

ÚJ SZŐLŐSKERT

a Kecskeméti Református Egyházközség hírmondója

Főszerkesztő	Bán Magdolna
Szerkesztőbizottság	A Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtárának és Levéltárának munkatársai
Munkatársak	Csószné Pető Krisztina, Internátus nevelőtestülete, Simon Andrásné, Szabados László, Szenes Mártonné Durucz Anna, T. Kabai Virág, Pálné Lencsés Szilvia
Olvasszerkesztő	Kormányosné Makai Eszter
Szerkesztőség	KECSKEMÉTI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖNYVTÁRA ÉS LEVÉLTÁRA 6000 Kecskemét, Szabadság tér 7. Telefon és fax: 76/500-388 • E-mail: konyvtar@krek.hu • Honlap: www.krekbib.hu
Tervező	Kiss Ákos
Fotó	Juhász Katalin, Noszlopi Miklós, Pálóczi Károly, Papp Attila, Virág Gabriella
Kiadó	KECSKEMÉTI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG 6000 Kecskemét, Szabadság tér 7. Telefon és fax: 76/500-389 • E-mail: hivatal@krek.hu • Honlap: www.krek.hu
Felelős kiadó	Kuti József
Nyomda	PRINT 2000 NYOMDA Nyomda címe: 6000 Kecskemét, Nyomda u. 8. • Telefon: 76/501-240 Fax: 76/501-249 • E-mail: office@print2000.hu Honlap: www.print2000.hu
Címlap	Gyermekláncfű (fotó: Juhász Katalin)
Hátlap	Ókollégium (fotó: Papp Attila)

ÚJ SZŐLŐSKERT

a Kecskeméti Református Egyházközség hírmondója

IX. évf. 2021. 1. szám

Készült 1000 példányban

Szeretsz-e engem?

Textus: „Harmadszor is szólt hozzá: Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem? Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte tőle: Szeretsz-e engem? Ezért ezt mondta neki: Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged.” (Jn 21,17)

Kedves Testvérek!

Húsvét ünnepén felelevenednek előttünk a régóta ismert történetek a feltámadásról. Riadt asszonyok, felkavart lelkű tanítványok a nyitott sír körül, tanácstalan közösség Jeruzsálemben. Ebben a zavarba hozott és gyászából lassan ébredező világban látjuk magunk előtt Jézus és Péter párbeszédét, egy húsvét utáni életképet.

Ez a történet talán olyan a Bibliában, amelyet mindannyian sokszor idézünk vissza magunkban, többször felelevenítjük. Azt látjuk, hogy Jézus hogyan érkezik el valakihez, egy kudarcot vallott, megtört emberhez; hogyan állítja helyre, hogyan gyógyítja meg.

Péter és a tanítványok a feltámadás után találkoznak Jézussal. A húsvét szinte felfoghatatlan eseményei után visszarendeződnek az élet megszokott dolgai, de valami mégis gyökeresen megváltozik. Amikor Jézus eljön a tanítványaihoz, megjelenik nekik, apró jelzésekből rájönnek, hogy kivel vannak közösségben. Talán már tudják, hogy a hitük ezután emlékezetből és láthatatlannak tűnő dolgokból fog táplálkozni. De Péter magában még nem tudta feldolgozni, amit elrontott. Nem tudhatom, de talán ha kakasszót hall, még mindig összeszorul a szíve. Egy mások számára jelentéktelennek tűnő

hang talán Péter számára a kudarcot, a személyes törést jelenti. És mindezekkel együtt vágyik arra, hogy ott legyen Jézus mellett.

Aztán elindul ez a csodálatos, gyógyító beszélgetés kettejük között, amely ha nem jön létre, akkor talán teljesen felemészti magát a tanítvány. Jézus ezt nem hagyja. Fájdalmas kérdéseket tesz fel neki, ami egyszerre mindenre emlékezteti. „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?” – kérdezi. Hihetetlen szeretettel és szelídséggel, de ugyanakkor megrázó őszinteséggel. Mennyire fájhatott ez neki. Nem Péterként, Kősziklaként szólítja meg, hanem a régi nevén: Simon, Jóna fia. Azon a néven, amelyen először szólította, amikor új életre hívta. Hogyan is lehetne Kősziklának nevezni valakit, aki ilyen könnyen adta magát a tagadásnak.

És Jézus folytatja: „jobban szeretsz-e engem ezeknél?” Ebben a kérdésben egy másik fájdalmas emlék van Péter számára. Korábban ő volt az, aki mindenkinél jobban szerette Jézust – elmondása szerint. Ő volt az, aki minden tanítványnál jobban ragaszkodott a Mesterhez. Aztán, amikor mérelegre került a kimondott szó, feladta a hűségét. Ha pedig mindez nem lenne elég Péternek, Jézus háromszor megismétli ugyanazt a kérdést. Péter

ILLUSZTRÁCIÓ: SIMON ANDRÁS

pedig elszomorodik. Nyilvánvalóan azért, mert ez emlékezteti csak igazán a háromszori tagadására.

Mit tesz Jézus azzal az emberrel, aki a múltjának a foglya? Nem takargatja el a dolgokat, nem kendőz, hanem nagyon tudatosan szembesít. Félre ne értsük! Jézus előveszi Pétert, de nem azért, hogy szemrehányást tegyen, hanem hogy elfedezze a múltat, és újrakezdjen vele mindent. Ilyen az ő szeretete. Ez a kegyelem! Ő készít alkalmat a találkozásra, a jóvátételre és megbékülésre. Segít, mert egyedül nem megy. Olyan sokszor nehéz ezzel bármit is kezdenünk, az Isten szeretetének természetével. A kudarcaink, a töréseink között nehéz túllátni saját magunkon. A Feltámadott Úr ott van, amikor szükségünk van Rá, amikor keressük az oltalmat,

a kegyelmet, a bűnbocsánatot. Krisztus áldozata nyilvánvalóvá tette az ember számára, hogy Isten nem akarja, hogy az ember a kárhozat foglya legyen.

És Péterből felszakad az utolsó válasz: „te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged.” Te ismersz engem. Te akkor is a szívembe láttál, amikor előre megmondtad, mi fog történni. És most is tudod, hogy a töredékes szeretetemmél mennyire szeretlek.

Engedjük mi is – az ünnepben és a húsvét elmúltával is –, hogy Isten ezzel a szeretettel keresen bennünket! Találkozunk az ő kegyelmével a testvéri közösségben, az úrvacsora áldásaiban, az imádság csendjében, az ének szavában, de mindegyiknél is önmagunkban! Ámen.

Az Atya kezében

Nagyszombaton nemcsak temető, sziklasír, csend, kenetkészítés és emberkezek vannak, hanem mindezeket megelőzi, hogy Jézus az Atya kezében van. Ő maga kérte: „*Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet*” (Lk 23,46). Az Atya pedig odatartotta kezét, és elfogadta a Megváltó halálát. Jézus fohásza több egy haldokló kétségbeesett imájánál. Alapérzést és vallástételt fejez ki. Jézus a zsidó gyermekek esti imájának szavaival zárja le a ke-

reszten is a szemét. Az Atyára bízva egész lényét, mert neki nála kell lennie, hogy az éjszaka után jöhessen az ébredés, élete folytatása.

A halott Jézus a legjobb helyen volt: az Atya kezében. Nem vén, remegős, erőtlén és bizonytalan kéz az övé, hanem világteremtő, emberalkotó, szabadító, sorsfordító és biztonságot adó kéz, amelyre érdemes ráhagyatkozni.

■ FEKETE Károly: *Két percben*. Budapest, Kálvin Kiadó, 2020. p. 40.

Imádság

Igaz Istenünk!

Annyi minden akarja eltakarni Fiad átszögeezett kezét, s annyi minden távolít el minket Tőled. Mutasd meg, hogy hatalmas kezében minden gondunk és örömünk átértékelődhet, és mi magunk

is a helyünkre kerülhetünk! Hisszük, hogy ott van az a legjobb helyen. Ezért kérjük: kegyelmes Isten, kinek kezébe életünket adtuk, viseld gondunkat, vezérelj utunkat, mert csak Rád maradtunk. Ámen

■ FEKETE Károly: *Két percben*. Budapest, Kálvin Kiadó, 2020. p. 40.

Út a Kálváriára

Reszkető, enyhe fény sugárzik.
Egy felhő lassudan megyen.
A lélek fáj, a fény sugárzik.
Valaki ballag a hegyen,
hús homlokáról fény sugárzik
s szemét lehúnyja – úgy legyen!

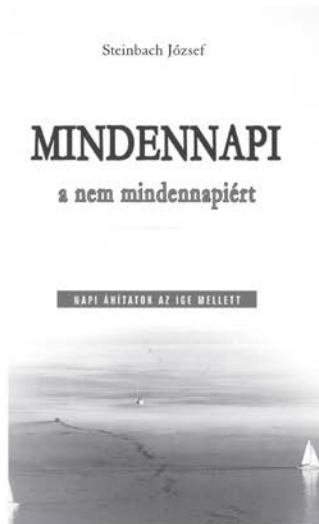
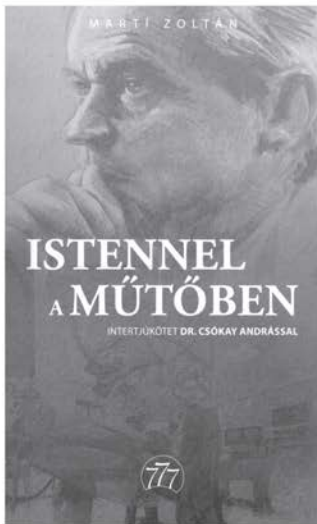
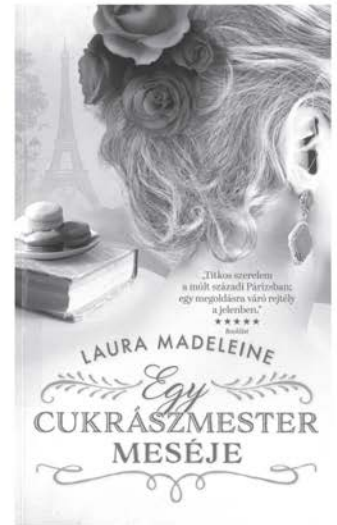
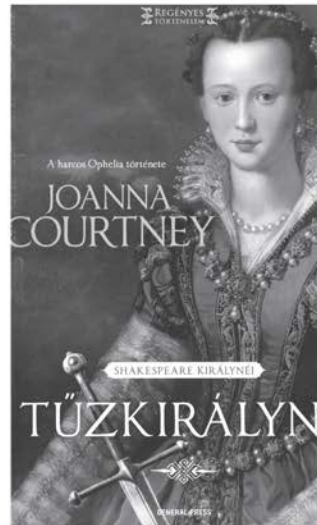
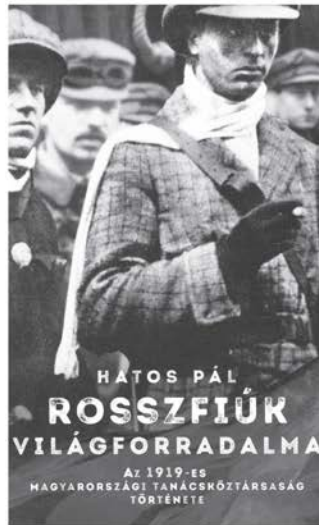
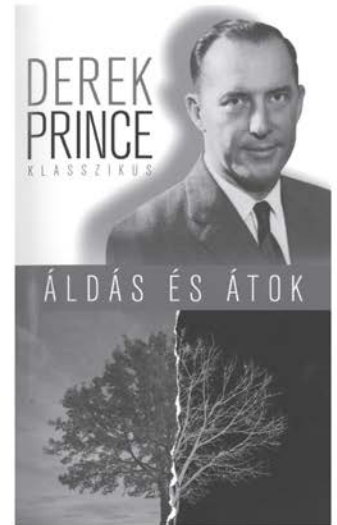
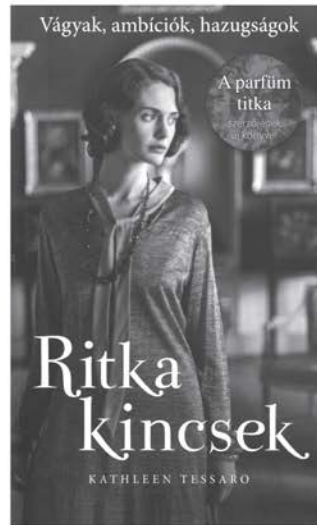
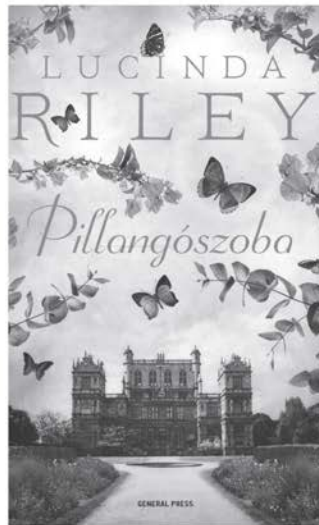
Elszállt szerelem illatától
kövér és fűszeres a lég.
Halott szerelem illatából
sohá, de sohasem elég.
Bomló szerelem illatából
sejti a szív, hogy itt a vég.

A seb szép csöndesen begyógyult,
– ó, angyalok bús, kék szeme –
a seb már nem sajog, begyógyult,
– ó, halkán bűgő, mély zene! –
a seb már régesrég begyógyult
s mintha mégis vérzene.

Valaki lépked, felfelé tart.
Bozót közt víg madársereg.
Valaki lassan felfelé tart.
Tövisről vérharmat csepeg.
Valaki fel, a csúcs felé tart,
hogy önmagát feszítse meg.

DSIDA JENŐ

■ DSIDA Jenő: *Estharangok*. Cluj-Napoca, Polis, 2010. p. 34.
GRAFIKA: DEÁK FERENC

MDCCCXXX

REFORMÁTUS ÓKOLÉGIUM